

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 20S/130/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2015200983
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2015200983.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov: JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Ľuboslavy Vankovej v právnej veci žalobcu: MEIXNER - KALINA, s.r.o., Pácerová cesta 487/15, 931 01 Šamorín, IČO: 36 261 173, zastúpeného spoločnosťou ŠÁŠIK & partners s.r.o., Sokolská 18, 811 04 Bratislava proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Banská Bystrica, Lazovná ulica 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: 20966487/2015 zo dňa 8.10.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1.
Žalobou doručenou súdu dňa 23.12.2015 sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného Finančného riaditeľstva SR číslo: 20966487/2015 zo dňa 8.10.2015, ktorým tento druhostupňový správny orgán potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Daňového úradu Trnava č. 20402844/2015 zo dňa 22.6.2015 a nevyhovел odvolaniu žalobcu, ktoré podal proti prvostupňovému rozhodnutiu, ktorým prvostupňový správny orgán vyrubil žalobcovi za zdaňovacie obdobie august 2014 rozdiel dane v sume 63 466 eur na dani z pridanej hodnoty pre porušenie ust. § 49 ods. 1 a 2 písm. a) v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH.
2.
Uznesením č.k. 20S/130/2015-52 zo dňa 17.8.2016 správny súd priznal správnej žalobe odkladný účinok, a to až do právoplatného rozhodnutia správneho súdu vo veci vedenej na Krajskom súde v Trnave.
3.
Žalobca v žalobe namietal, že správca dane nepostupoval správne, pokiaľ daňovému subjektu neuznal odpočítanie DPH zo sporných faktúr, ktoré neboli vystavené platiteľom DPH - spoločnosťou SYDNEY s.r.o. . Tvrdil, že DPH riadne odvedla spoločnosť ZKM, s.r.o., čo správca dane nekonštatoval, naopak uviedol, že žalobca ako daňový subjekt nemal v predloženom účtovníctve zaúčtované a v záznamoch DPH za zdaňovacie obdobie august 2014 zaevidované žiadne doklady (faktúry) od spoločnosti ZKM, s.r.o. . V tejto súvislosti namietal, že správca dane tieto skutočnosti nepreveril, nakoľko spoločnosť ZKM, s.r.o. bola nekontaktná a na adrese uvedenej v obchodnom registri nesídlí. Znamená to, že žalovaný ako odvolací správny orgán vyvodil, že spoločnosť SYDNEY s.r.o. nebola v auguste 2014 registrovaným platiteľom DPH podľa § 4 zákona o DPH a vzhľadom k tomu, že zo strany žalobcu a ani zo strany jeho dodávateľa - spoločnosti SYDNEY 2000 s.r.o. nebolo v priebehu daňovej kontroly

vierohodne preukázané, že pri dodaní tovaru (služby) žalobcovi vzniklo ako odberateľovi právo odpočítať si daň a že dodávateľovi - spoločnosti SYDNEY 2000 s.r.o. vznikla daňová povinnosť. Na základe takto zistených skutočností správca dane pre porušenie § 49 ods. 1 a 2 písm. a) v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH vyrubil žalobcovi celkový rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie august 2014 v sume 63 466 eur. Mal za to, že správca dane nedôvodne neuznal žalobcom uplatnené započítanie, keď do obchodných vzťahov medzi žalobcom a dodávateľskou spoločnosťou SYDNEY 2000 s.r.o. mala vstúpiť spoločnosť ZKM, s.r.o., ktorá však reálne tovar, resp. služby nedodala. V tejto súvislosti ďalej uviedol, že predmetnom daňovej kontrole malo byť aj zdaňovacie obdobie september 2014, kedy bol realizovaný tzv. trojzápočet, a to uskutočnenie zdaniteľných obchodov od nového dodávateľa žalobcu - spoločnosti ZKM, s.r.o. s dátumom dodania tovaru (služby) 30.9.2014. Žalobca ďalej tvrdil, že správca dane ako aj odvolací správny orgán sa náležitým spôsobom nezaoberal odvolacími dôvodmi žalobcu a tieto nevzal do úvahy, dôkazným bremenom výlučne zaťažil len daňový subjekt s konštatovaním, že žalobca vierohodne nepreukázal, že mu vznikol nárok na odpočet DPH. K takémuto záveru dospel aj napriek tomu, že žalobca ako daňový subjekt poskytol správcovi dane v priebehu daňovej kontroly požadovanú súčinnosť, zúčastnil sa na všetkých ústnych rokovaníach správcu dane a predložil všetky doklady, ktoré boli od neho žiadané.

4.

Z písomného vyjadrenia žalovaného zo dňa 11.3.2016 vyplýva, že tak prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný postupovali v súlade s daňovým poriadkom ako i zákonom o DPH. V procese daňovej kontroly bolo zistené, že spoločnosť SYDNEY 2000 s.r.o. (dodávateľ a súčasne zhotoviteľ diela) nebola v zdaňovacom období registrovaná ako platiteľ DPH, čím absentovala základná podmienka na uplatnenie odpočítania DPH. Táto spoločnosť nepodala žiadne priznanie na DPH za august 2014 ani žiaden súhrnný výkaz, nemá registrovanú žiadnu prevádzkareň a ani organizačnú zložku. Okrem toho bolo zistené, že spoločnosť SYDNEY 2000 s.r.o. je nekontaktná, na sídle sa nezdržiava a nevykonáva ekonomickú činnosť. Znamená to, že táto spoločnosť v auguste 2014 neuskutočnila preverované zdaniteľné obchody. Okrem toho uviedol, že nie je možné, aby dodávky tovarov a služieb realizovala najskôr táto spoločnosť a následne tie isté tovary a služby dodala iná, a to spoločnosť ZKM, s.r.o., čo tiež nebolo preukázané. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že žalovaný sa týmito skutočnosťami nezaoberal a že prebiehajúcu daňovú kontrolu nezamerával aj na zdaňovacie obdobie september 2014, tak uviedol, že v danom prípade je rozhodujúce, ktorou konkrétnou spoločnosťou ako dodávateľom a v akom zdaňovacom období boli deklarované tovary a služby dodané, pričom u daňového subjektu bolo kontrolované zdaňovacie obdobie august 2014. Okrem toho žalovaný zdôraznil, že faktúru na zaplatenie dodaného tovaru alebo služby môže vystaviť len ten podnikateľ, resp. subjekt, ktorý tento tovar alebo službu aj reálne dodal a teda nie je možné „preniesť“ uskutočnenie zdaniteľných obchodov na inú osobu len preto, lebo táto je platiteľom DPH a tá, o ktorej sa tvrdilo, že tovar (službu) dodala „zistila“, že nie je platiteľom DPH..

5.

Žalovaný Finančné riaditeľstvo SR rozhodnutím číslo: 20966487/2015 zo dňa 8.10.2015 nevyhovел odvolaniu žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu Trnava s konštatovaním, že odvolacie námietky žalobcu sú neopodstatnené. Bolo zistené, že spoločnosť SYDNEY 2000 s.r.o. nebola v auguste 2014 registrovaným platiteľom DPH podľa § 4 zákona o DPH a zo strany daňového subjektu a ani jeho dodávateľa - spoločnosti SYDNEY 2000 s.r.o. v priebehu daňovej kontroly nebolo vierohodným spôsobom preukázané, že pri dodaní uvedeného tovaru (služby) vzniklo pre daňový subjekt ako odberateľa právo odpočítať si daň a že dodávateľovi - spoločnosti SYDNEY 2000 s.r.o. vznikla daňová povinnosť. Okrem toho bolo zistené, že žalobca ako daňový subjekt nemá zaúčtované v predĺženom účtovníctve a zaevidované v záznamoch DPH za zdaňovacie obdobie august 2014 žiadne doklady (faktúry) od spoločnosti ZKM, s.r.o., ktorá mala vstúpiť do práv a povinností po pôvodnom dodávateľovi - SYDNEY 2000 s.r.o. . Ani samotný podpis tzv. trojzápočtu nemá žiadnu relevanciu vo vzťahu k tomu, že žalobca si uplatnil odpočítanie DPH z faktúr, ktoré neboli vystavené platiteľom DPH a tiež je v tejto súvislosti irelevantné aj to, či a ako si spoločnosti SYDNEY 2000 s.r.o. a ZKM, s.r.o. upravili svoje prípadné finančné vzťahy. Žalovaný tiež poukázal na to, že správca dane ako prvostupňový správny orgán nevykonával iba formálnu kontrolu dokladov, ale zamerával sa aj na skutkový stav vecí, na realitu vecného plnenia, a to vo všetkých vzájomných súvislostiach s ohľadom na žalobcom tvrdené skutočnosti. Bolo zistené, že spoločnosť SYDNEY 2000 s.r.o. nebola v kontrolovanom zdaňovacom období platiteľom DPH, v celom procese daňovej kontroly a ani vo vyrubovacom konaní nebolo preukázané ani to, kto sporné zdaniteľné obchody skutočne dodal. Okrem toho žalovaný

konštatoval, že faktúru na zaplatenie dodaného tovaru alebo služby môže vystaviť len ten podnikateľ, resp. subjekt, ktorý tento tovar alebo službu aj reálne dodal, a teda nie je možné preniesť uskutočnenie zdaniteľných obchodov na inú osobu len preto, lebo táto je platiteľom DPH a tá, o ktorej sa tvrdilo, že tovar (službu) dodala zistila, že takým platiteľom nie je. Žalovaný mal za to, že správca dane viedol dokazovanie s cieľom zistiť objektívnu pravdu ako podklad pre vydanie svojho rozhodnutia, pričom sa dôsledne pridržal zásady objektívnej pravdy, snažil sa úplne a presne zistiť skutkový stav veci tým, že si zaobstaral podklady a dôkazy nevyhnutné pre rozhodnutie. V tejto súvislosti poukázal na to, že v procese správy daní ako aj v daňovom konaní nesie dôkazné bremeno daňový subjekt, ktorý je povinný preukazovať vierohodnosť svojich tvrdení, v tomto prípade oprávnenosť uplatnenia odpočítania dane, a to vierohodnými dôkaznými prostriedkami. V tejto súvislosti ďalej uviedol, že predložené faktúry sú z hľadiska nároku na odpočítanie dane použiteľné len vtedy, ak je nepochybné, že v nich uvedené údaje odrážajú skutočnosť a ich vierohodnosť a kompletnosť preukazuje daňový subjekt.

6.

Správny súd predmetnú vec prejednal na pojednávaní konanom dňa 21.6.2017, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobcu ako aj poverený zástupca žalovaného.

7.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že sa v plnom rozsahu pridriava obsahu žaloby ako aj tvrdení uvedených v nej. Poukázal na to, že zo strany žalovaného bol skutkový stav zistený správne, avšak v čase keď o odvolaní rozhodoval odvolací správny orgán bol skutkový stav už iný. V čase rozhodovania žalovaného (8.10.2015) už bolo podané opravné daňové priznanie, tieto doklady mal žalovaný k dispozícii, avšak napriek týmto zisteniam žalovaný sa s týmito novými skutočnosťami zistenými v rámci odvolacieho správneho konania nevysporiadal. Taktiež namietal, že dokazovanie zo strany správcu dane nebolo náležitým spôsobom vykonané, nakoľko v rámci iného daňového konania, týkajúceho sa iného daňového subjektu, sa podarilo zistiť adresy, na ktorých sa zdržiava konateľ spoločnosti SYDNEY 2000 s.r.o. ako aj konateľ spoločnosti ZKM, s.r.o., ktorí v rámci iných daňových konaní vypovedali a ktorí potvrdili skutkový stav tak ako je prezentovaný žalobcom. Mal za to, že správne orgány mali kontrolovaný daňový subjekt preveriť aj z pohľadu zdaňovacieho obdobia september 2014 a nemal zisťovať iba skutočnosti týkajúce sa zdaňovacieho obdobia august 2014.

8.

Poverený zástupca žalovaného žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Mal za to, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať, ktorá spoločnosť v skutočnosti jednotlivé práce dodala, existujú tu značné pochybnosti o tom, či práce boli reálne dodané. Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že rozdiel DPH si uplatnil žalobca s tým, že dodávateľom týchto prác mala byť spoločnosť SYDNEY 2000 s.r.o., ktorá však nebola platiteľom DPH. Okrem toho u daňového subjektu - žalobcu bolo preverované zdaňovacie obdobie august 2014 a nie iné obdobie.

9.

Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie ktoré mu predchádzalo, oboznámil sa s obsahom súdneho spisu ako aj pripojeného administratívneho spisu a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

10.

Podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty predmetom dane je dodanie služby za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby.

Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH právo na odpočítanie DPH podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní DPH podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

Podľa § 3 Daňového poriadku pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

Podľa § 3 ods. 3 Daňového poriadku správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

Podľa § 24 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov, b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania, c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

Podľa § 24 ods. 2 Daňového poriadku správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa § 46 ods. 5 daňového poriadku, ak vzniknú pochybnosti o správnosti, pravdivosti alebo úplnosti dokladov predložených daňovým subjektom alebo o pravdivosti údajov v nich uvedených, oznámi správca dane tieto pochybnosti daňovému subjektu a vyzve ho, aby sa k nim vyjadril, najmä aby neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvetlil a nepravdivé údaje opravil alebo pravdivosť údajov riadne preukázal.

11.

Súd v danom prípade dospel k záveru, že žalobca ako daňový subjekt nepreukázal, že tvrdené skutočnosti existujú na materiálnom základe tak ako ich deklaroval na predložených faktúrach. K oprávnenosti uznania deklarovaných výdavkov je potrebné uviesť, že na to, aby mohol byť výdavok uznateľný za daňový výdavok musí byť okrem podmienky zaúčtovania v účtovníctve alebo zaevidovania v evidencii príjmov a výdavkov aj podmienka preukázateľnosti stanovená v § 2 ods. 1 písm. i) zákona o dani príjmov. V predmetnej veci bolo zistené, že spoločnosť SYDNEY 2000 s.r.o. - dodávateľ žalobcu, nebola v zdaňovacom období august 2014 registrovaná ako platiteľ DPH, čím absentovala základná podmienka na uplatnenie odpočítania DPH. Podmienky uvedené v § 49 ods. 1 a 2 písm. a) a v § 51 ods. 1 písm. a) zák.č. 222/2004 Z.z. sú hmotnoprávnej povahy a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočet, pričom je to práve daňový subjekt (tento si uplatňuje nárok na odpočet), aby preukázal existenciu podmienok, ktoré zákon stanovuje. Pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené, a to práve osobou uvedenou na faktúre. Dôkazné bremeno je na daňovom subjekte - žalobcovi (§ 29 ods. 8 zák.č. 511/1992 Zb. v spojení s § 49 ods. 2, § 51 zákona o DPH), ktorý disponuje svojim právom uplatniť si za zákonom stanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty a ktorý si aj tento nárok uplatnil; preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje odôvodnene a za zákonom stanovených podmienok. Znamená to, že bolo úlohou žalobcu, aby dodanie tovaru, resp. služieb deklarovaného na sporných faktúrach aj skutočne preukázal. V súvislosti s konštatovaním, že spoločnosť SYDNEY 2000 s.r.o. nebola platiteľom dane, tak je práve na daňovom subjekte, aby si preveril, či obchoduje s platiteľom dane z pridanej hodnoty, ak si ho nepreverí, tak sa vystavuje riziku, že nesplní podmienky nároku na odpočet DPH. V tomto prípade bolo zo strany správnych orgánov preverované zdaňovacie obdobie august 2014, a preto nebolo relevantné zisťovať skutočnosti, ktoré sa týkali zdaňovacieho obdobia september 2014. Možno konštatovať, že po zistení žalobcu ako kontrolovaného daňového subjektu, že pôvodný dodávateľ (spoločnosť SYDNEY 2000 s.r.o.) nebol platiteľom DPH, tak do existujúcich právnych vzťahov účelovo vstúpila iná spoločnosť (spoločnosť ZKM,

s.r.o.), ktorá formálne vystavila faktúry na zaplatenie uskutočnených prác a služieb, napriek tomu, že ich reálne nevykonala. Podľa názoru súdu došlo k formálnemu stornovaniu pôvodne vystavených faktúr spoločnosťou SYDNEY 2000 s.r.o. ako pôvodným dodávateľom, ktorý nebol platiteľom DPH s tým, že hlavným dodávateľom sa stala spoločnosť ZKM, s.r.o., ktorá zaúčtovala „novo vystavené faktúry“ až v nasledujúci mesiac - september 2014, čo nemožno akceptovať.

15.

Na základe vyššie zistených skutočností krajský súd dospel k záveru, že z vykonaného dokazovania správcu dane, ktoré bolo zrealizované v dostatočnom rozsahu, vyplýva, že žalobcom uplatnené daňové výdavky neboli zrealizované tak ako ich žalobca deklaroval. Samotná existencia faktúr bez preukázania ďalších skutočností ešte nie je dôkazom o tom, že zdaniteľný obchod sa reálne uskutočnil, pričom k preukázaniu zdaniteľného obchodu je potrebné, aby túto skutočnosť osvedčil nielen daňový subjekt ale aj dodávateľ. Znamená to, že žalobcom uvedené žalobné dôvody neboli spôsobilé spochybniť zákonnosť postupu žalovaného, resp. správnosť záverov, na základe ktorých boli založené vydané rozhodnutia správnych orgánov. S poukazom na vyššie zistené skutočnosti súd považoval námietky žalobcu za nedôvodné, keď tento neunesol tak v daňovom a ani súdnom konaní dôkazné bremeno a neuviedol také skutočnosti, s ktorými by sa žalovaný relevantným spôsobom nevysporiadal. Súd preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

16.

O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 168 SSP, keď žalovanému ako v konaní úspešnému účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Krajského súdu v Trnave na Najvyšší súd SR a to v lehote 30 dní od jeho doručenia.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia; údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené; opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"); návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci.